



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 47. Concilium Carthaginense anno 417.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. xit, in honorem S. Mauritii, quæ hodie
A.C. 418. S. Germani nomen, quia ibi Sepulchri no-
 norem nactus est, gerit; hi tres agri sive
 Garcyensis in territorio Senonensi, Co-
 covanus, & Molinensis in Antissiodore-
 si. Itaque S. Germanus, ad extreman-
 paupertatem propria voluntate redactus,
 Ecclesiam suam antea pauperrimam di-
 vit. Ex hoc exemplo, aliisque similibus
 judicandum, magna multarum Ecclesie-
 rum Bona ab Episcoporum suorum libe-
 ralitate fuisse profecta.

§. XLVII.

*Zos. ep. 10.
in fin.* *Concilium Carthaginense anno 417.*

Episcopi Africæ, accepta Zosimi Papa
 epistola, quæ Celestio sivebat, re-
 scrispserat, rogantes, ut res istas in eo, quo
 essent, statu relinqueret, donec plenus
 de his edoceretur. Hæc epistola Cartha-
 gine ab Episcopis, qui tunc ibi erant, vel
 quos propere Aurelius congregare potuit,
 scripta est. At circa Mensem Novem-
 brem anno 417. Concilium ducentorum,
 & quatuordecim Episcoporum actum est;

Profsp. ad ibi aliqua de fide decreta, quæ Roma, to-
Gall. 8. Id. tus orbis, & Imperatores amplexi sunt,
cont. collat. & ex quibus Concilium sequens octo co-

6. to. 5. Id. Chrou. qn. lebres articulos contra Pelagianos com-

418. posuit. Horum Decretorum initio alte-
 ram ad Zosimum Papam epistolam præ-
 posuere, in qua sic ad eum loquebantur:

Decr.

Decrevimus, ut sententia a Venerabili Sæculum V.
 Episcopo Innocentio contra Pelagium, & A. C. 418.
 Celestium lata subsistat, donec clare confi- Contr. Coll.
 teantur, JESU Christi Gratiam nos adju- c. 5. n. 15.
 vare non solum, ut cognoscamus, sed etiam
 ut justitiam adimpleamus in qualibet actio-
 ne, ita ut sine Gratia nihil habere, cogi-
 tare, dicere, aut facere, quod veræ pietatis
 sit, possimus. Subjungebant; non suffi- Aug. cont.
 cere hominibus minus doctis, quod Ce- duas. ep. 3.
 lestius generatim dixerit, se epistolis In-
 nocentii esse concordem, sed ipsi ea ex-
 pressæ anathematizanda esse, quæ perverfa
 in suo scripto legebantur, ne aliqui potius
 Sedem Apostolicam ejus errores appro-
 basse, quam ipsum hos correxisse credant.
 Episcopi Africæ Zosimo Papæ etiam inde pecc. or.
 memoriam reducebant Innocentii Papæ c. 8. in fin.
 de Concilio Diopolitano judicium; ar-
 tem dolosam confessionis Fidei, Romam
 a Pelagio missæ, detegebant, & omnia
 Hæreticorum sophismata refutabant. Et
 quia Zosimus eos reprehenderat, quod
 Celestii accusatoribus faciles aures præ- Zof. ep. 10.
 buissent, ipsi econtra eidem significabant,
 quod prompte nimis Celestii verbis fidem Merc. comm.
 habuisset. Tandem omnia, quæ in Afri- p. 705.
 ca circa hoc negotium acta essent, Papæ
 exponunt, & judicialiter scripta mitte-
 bant, sive ea Celestio præsente, seu absen-
 te scripta essent. Hanc epistolam Mar-
 cellinus Ecclesiæ Carthaginensis Subdia-
 conus detulit. Zz 3 Epi-

Sæculum V. Epistolam quoque Paulini Diaconi,
A. C. 418. qui Celestium anno 412. accusaverat, &
Libell. Paul. adhucdum Carthaginē degebāt, de-
ap. Aug. 10. rendam recepit. Citatus fuerat Pauli
10. p. 102. to. nus a Papa, ut secunda Nov. Romæ con-
2. conc. pag. pareret in S. Sedis Judicio, quod voluisse
1578. devitare accusaretur. Ipse vero, ne v-
niret, excusat, dicens: *Celestius appellati-
nem, quam an. 412. interjecerat, neglexit;*
*nihil amplius est in hac causa, quod me pri-
vatim tangat, sed jam universam Eccle-
siam respicit. Satis convictus est Celestius,*
quod Zosimo Papa urgente, ut ea, quorum
ipsum Carthaginē accusavi, damnaret, semper
detrectaverit. Hoc Paulini scriptum
datum est octava Nov. anno 417. Zosimus Papa consensit, ut, quod Episcopi
Africæ petebant, omnia in statu, quo
erant, remanerent; id apparent ex ejus
epistola, data duodecimo Cal. April. Hono-
rio duodecimo Consulatum gerente,
nempe 19. Martii an. 418. quæ Carthaginē
vigesima nona Aprilis reddita est. Im-
perator Honorius, receptis Concilii Car-
thaginensis Actis, Rescriptum contra Pe-
lagianos edidit, quo primi duo eorum
errores notantur; Adamum in creatione
fuisse morti destinatum; & nullum pec-
catum in suam posteritatem transudisse.
Tum jubet, ut Celestius, & Pelagius Ro-
ma proscribantur, quod est intelligen-
dum, si ibi sint, nam Pelagius adhuc in
Pal.

Cod. Can.
Eccles. Rom.
Quesnel.

14.

Palæstina hærebat. Deinde omnes, qui Sæculum V. aliquos eorum Señatores novissent, ad A. C. 418. Magistratus deferant; rei in exilium ejiciantur. Istud Rescriptum, Ravennæ datum 30. Aprilis anno 418. ad Palladium in Italia Prætorio Præfectum directum; is c. 15. igitur mandatum suum conjunctim cum Monaxio, Præfecto Prætorio in Oriente, & Agricola Galliarum Præfecto, promulgavit, quo præcipitur, ut omnes, qui hujus erroris convicti fuerint, perpetuo exilio puniantur, & Bona Fisco cedant.

§. XLVIII.

Concilium Carthaginense prima Maji

418.

Interim Episcopi totius Africæ Cartagine in plenum Concilium, numero ultra ducentos, ex Provincia Bizacena, Trypolitana, Numidiæ, Mauritaniæ, Sitifien-^{1576.}

Zosim. Cod.
can. c. 13. to.
2. Conc. pag.

si, Cæsariana congregati sunt. Imo ali-
qui ex Hispania advenere. Aurelius Car-
thaginensis, & Donatianus Telepsanus,
Bizacenæ Primas, præerant huic Synodo,
quæ in aula secreta Basilicæ Fausti, prima
die Maji, Honorio duodecimo Consule,
id est, anno 418. celebrata. In ea octo
articuli Doctrinæ contra Pelagianos defi-
niti, in hunc modum: *Quicunque dixe-^{to. 2. Cone,}
rit, Adamum creatum fuisse mortalem, ita
ut, sive peccasset, sive non peccasset, eum
mori oportuisset, id est, corpore exire, non
sui*

Zz 4